

המלצות עיתונות

שלום רצבי: **חדש מפני ישן**, הוצאת דחק 2016, 70 עמ'
ספר שיריו האחר-עשד של שלום רצבי, הוא מבחר מספריו הקודמים. "חדדנו נעשה זוהד/ הכל בו צל או ריח עובה/ בדידות הקדושים היא משל/ לפרח עטוף בידך. אף אני/ מפקיר את גופי לגופך./ כך המוות נעשה מושלם/ דייקני יותר" (שיר אהבה, עמ' 34).

נוית בראל, **מחדש**, הוצאת עם עובד 2016, שירה, 81 עמ'
ספר שירים שלישי: "את השמש היפשו תמיד למעלה, אבל למה?/ הלא היא בכל מקום, תולה את עצמה בורעותינו/ בלי שנוכל להתנער, נמתחת כל הקין, בחיבוק מלא" (יקץ דאשתקר, עמ' 24).

דמי סערי ועשרים ושישה משוררים: **בני קואפיס ונכריו**, הוצאת כרמל 2016, 412 עמ'
מבחר משירתם של עשרים ושישה משוררים הומיסקסואלים, קלסיקונים ומשוררים בני זמננו. המתרגם הוסיף מבוא אחרי דבה ביוגרפיות, אירית סלע כתבה אחרי דבה "שום מרעה או קיר לא יעידו/ שעברת קלילות בעורקי// אתה נושר בלי משים כגשם חרישי/ בין העלים אשר יבשו// שום מעדד מחייקי לא ימצא אותך/ עמוק כל כך בדמי" (מתוך 'המוות הקשה', ניקוס-אלכסיס אסלנוגלו).

נודית פרי: **כמעט שקוף**, הוצאת עמדה 2016, 78 עמ'

"אני רצה להיות חברה של האשה/ המודיעה ברמקול על התחנות באוטובוס. בקולה הנעים, הבוסח, היא היחידה היודעת/ מאין באתי/ ולאן פני מועדות" (קרמה, עמ' 75).

דנה מרקוביץ: **חיי הטכסוקו**, הוצאת אבן חושן 2016, 46 עמ'

"יש לי שני סנטימטר יותר ממך/ ובכל זאת אני זאת שמטפסת/ בסולם גנבים, כל הדרך/ אל הבית על העץ שאתה" (עמ' 20).

בנימין אלקובי: **שער תשיעי**, הוצאת נתוש 2016, 154 עמ'

ספרו התשיעי של המשורר. "אני בעצם מנצתי ממך, מנצתי את/ עצמי ברוח מלהפוך את כל זה לטעות אחת/ קולוסלית. אני מנצתי אותך מלהתחרט עד לשר עצמותיך/ עד תמצית חיך, ומה גובע מעתה כל האושר שלך/ איתי, כל האושר שלי איתך" (סיכום שנת נישואין, עמ' 97).

שלמה אביו: **עולם שכולו צ'רלסטון**, הוצאת עצמית 2016, 86 עמ'

"מה הפלא שלא עלה/ בידנו לפתח זוגיות?/ קצרים מטבע בריאתם/ מחוות האהבה, אקדח/ תלוי לתומו במבוא/ נשכה תייר במהלכם, אולם תמיד יזכור הכחד/ מוות לגורר בקץ הסיפור" (אקדח, עמ' 61).

רות לאופר: **לנשום**, הוצאת הקיבוץ המאוחד 2016, 92 עמ'

"העזתי פנים מול פני המראה/ כמו היתה בניי הבחירה להתאפר/ או לחדול// השמש לא עמדה/ לצדי והירח/ צר ושחוח נאחו בכרעי צהרי// בצער גיליתי את שמי הוא ארעי/ ומוכרע" (הפורר נפלי, עמ' 74).

עמית ניסים: **גובה פני הים**, הוצאת פחדס 2016, 58 עמ'

"ככה התכוון אלוהים/ כשהביא אותי אליך, מעמסה על גבו של העולם, והעליתי קילוגרמים רבים מרוב הקלה/ ושמתתי בעיוורון שלך/ ובמה שאתה עושה בטבע/ כשאתה קורא לי ציפור קטנה" (בעיוורון שלך, עמ' 43).

דוד טובי: **כותב השידים**, מאנגלית: עודד פלך, הוצאת קשב 2016, 66 עמ'
"...הומרוס היה המשורר הראשון האחרון, הוא אומר לנו/ אחרי כמה כוסות אוו; כל אלה מאיתנו הכותבים שירים הם ילדיו וזה כבר שבח די הוותר// אך לעתים, כשהוא

שיכוד כלוט, שומעים אותו לוחש: 'ומה אם אני יורשו היחיד של הומרוס' (דמיטר, משורר יוני מאפירוס, עמ' 31).

רחה אוסלנדר: **מילות גשם**, מגרמנית: דינה פוך-שוורצה, הוצאת קשב 2016, 112 עמ'

מבחר שירים מכל תקופות יצירתה של אוסלנדר, משוררת יהודייה ומחשבות היוצרות בשירה הגרמנית המודרנית במאה העשרים. "מילות גשם/ מטביעות אותי// ספוגת טיפות/ נשטפת לעננים/ אני גשם/ אל תוך/ פה-ארגמן פעור/ של פרגים" (מילות גשם, עמ' 43).

סירקה טודקה: **כנסית כלבים**, מפנינית: רמי סער, הוצאת כרמל 2016, 187 עמ'
אסופה שלישית משיריה של המשוררת הפנינית, המונה מאה שירים ממכלול יצירתה, שטרם ראו אור בארץ. "על החוף שממול שורפים עלי, העשן נצמד לאדמה ומתקדם, במים טבע/ ירח עגול בלי צבע/ בה במידה עשוי להיות סתיו" (עמ' 31).

"הגורים כבר/ בשלים/ תפוחי האדמה משופדים/ / ואם יהיה העולם/ מדינה אחת גדולה, לא יהיו מלחמות, גם לא/ תהיה תבקרקה" (עמ' 30).

דנית רפ: **גבולות**, הוצאת עם עובד, סדרת קסת 2016, 261 עמ'

הילה, אשה בת ארבעים, יוצאת לעיר הגדולה ללמוד ציור, וחיה משתנים. "רוב שיתותיהם של הילה ואחיה עכשוו הן על אדם - ככה זה בגיל הזה, כשהמוות קרוב" (המשפט הפותח).

רדור בורשטיין: **טיט**, הוצאת כתר 2016, 331 עמ'

ירושלים שבה מולך יהויקים, ירמיהו מגבא, אך בתנועה בין עבר להווה יש בה גם רכות קלה, שוק מתנה יהודה ופסגת זאב. טנקים ומסוקים של בבל מאיימים מחוץ, ושחיתות מאיימת מבפנים. "את כל פגישותיו היה בחן, מבקר הספרות הקשיש, קובע לשעה שתיים-עשרה חה, כלשוננו, ואוי לו למי שהיה

מאחר... (המשפט הפותח)

פטר וייס: **הצל של גופו של העגלק**, מגרמנית: אילנה המרמן, הוצאת הקיבוץ המאוחד הספרייה הקטנה 2016, 92 עמ'
תרגום חדש לימיקרו רומן פורץ הדרך מ-1960; רשמיו של המספר המתגורר בפנסיון עלוב, מועלים בריאליזם מימטי וכפייטי, בעת המתנה לבואו של העגלק. כולל קולאז'ים שהכין המחבר עבור המהדורה הגרמנית, ואחרית דבר של אילנה המרמן. "מבעד לדלת הפתוחה למחצה אני רואה את הדרך הבוצית הרמוסה ואת הקרשים הקרובים הגוררים את מכלאת החזירים" (המשפט הפותח).

צבי גבאי: **יהודים וערבים בזמננו**, הוצאה עצמית 2016, 269 עמ'
אסופת מאמרים בענייני השעה והעם, ושירים שתרגם צבי גבאי מערבית. האישי והכללי מובאים בספר ואורגים את תולדות מדינת ישראל לצד שירותו הדיפלומטי של המחבר במדינות שונות.

ז'אאו גימראס רחה: **הסרטאו הגדול**, מפורטוגזית: ארו חלק, הוצאת ספרית פועלים, המפעל לתרגום ספרי מופת 2016, 536 עמ'

מונולוג של מי שהיה שכיר חרב בערבות הסרטאו הפרועות בברזיל. סיפור על חיי לחמים, אנשי שוליים ופשוטי עם, בלשונם המיוחדת. "לאכלום. היריות ששמעת לא היו ממריבה בין אנשים, ברוך האל" (המשפט הפותח).

יוסי ברנע: **פרשת מרדכי שוורץ**, הוצאת עולי הגרדום 2016, 92 עמ'

פרשת הוצאתו להורג של מרדכי שוורץ, שוטר יהודי וחבר ההגנה שנאשם כי ידה בשותפו לאוהל מוסטפה חודי, לאחר שזה השפיל אותו. שוורץ טען להגנתו כי חודי נורה מחוץ לאוהל. מה קרה באמת? מי היה שוורץ? יוסי ברנע מנסה להשיב על כך במחקרו זה.

